

Linie: „dog er det ikke tilladt at udsælge Bæ-
rer i Smaat for udenlandsk Regning“ skal ud-
gaae. Dette er en Bestemmelse, som findes i
den nugældende Lovgivning; jeg tror ikke, at
Udvalget lægger stor Vægt paa, om den bliver
staaende, men det har heller ikke fundet til-
strækkelig Grund til at slutte sig til den Me-
ning, at den skal udgaae. Man kunde nemlig
iænke sig Tilfælde, hvor det virkelig kunde
være til Skade og maaskee synes skodende for
de Handlende, naar Sligt blev anseet tillade-
ligt. Til disse Bemærkninger skal jeg foreløbigt
indskrænke mig.

J. F. Petersen: Jeg yttrede forleden
Dag, at jeg erkjendte Nødvendigheden af i visse
Retninger at indskrænke Capitalens Herredøm-
me, og jeg skal her vedkjende mig, at det er
Frygten for Capitalens Magt, der har bevæ-
get mig til at stille dette Underændringsforslag
til Forslaget om en ny Affattelse af § 33.
Mit Forslag gaaer ud paa, at ingen Hand-
lende skal være berettiget til at have Boutik
paa flere Steder i samme Commune. Hens-
igten med Forslaget tror jeg ligger saa klart
for enhver af de Herrer, at det ikke behøver
nogen videre Motivering. Jeg har vel kun-
ninge Haab om, at det vil blive antaget, efter-
som Udvalgets øvrige Medlemmer ikke alene
ikke have understøttet Forslaget, men tværtimod
ligefrem opstillet det Modsatte, nemlig, at der
Intet er til Hinder for at have flere Udsalgs-
steder for Byernes Vedkommende; men min
Overbeviisning om det Feilagtige i denne
Bestemmelse og om det Farlige i at give en-
kelte Mænd, der ere i Besiddelse af større Ca-
pitaler, Ret til at etablere Boutik paa saamange

Steder i samme By, som de finde for godt, og
saaledes tilvende sig den hele Handel, er saa
fast, at jeg aldrig skal fortryde at have bragt
dette Spørgsmaal under Afstemning, Udsaldet
blive iøvrigt, som det vil.

N. Sæge: Det maatte maaskee være mig
tilladt at sige et Par Ord, hvorfor jeg ikke
til denne anden Behandling har stillet Æn-
dringsforslag, der vilde være i Samklang med
mine Ytringer ved Sagens første Behandling.
Jeg sagde dengang, at jeg vilde bestræbe mig
for at faae en saadan Udtalelse fra Handels-
standen, at Thinget deraf kunde see, om jeg
havde Ret eller ikke i, hvad jeg paastod. Jeg
henvendte mig til endeel saavel Grosserere
som Detailister, og jeg tror, at jeg var saa
heldig at gaae til forstandige og betydelige
Mænd i deres Fag; de vare Alle uden Und-
tagelse enige om, at det er aldeles urimeligt
at fastholde Bestemmelsen om, hvad der skal
ansees for Storhandel og hvad for Smaahandel,
den hele Liste, som følger med over hvad man
tør sælge, og hvad ikke — de vare Alle enige
om, at det kunde være ret godt at erholde en
saadan Udtalelse, som jeg ønskede for Han-
delsstanden, men jeg maa tilstaae, at det blev
derved, fordi, da det kom til Stykket, vilde in-
gen af de Herrer, som Alle vare fuldkommen
enige, sætte sig i Spidsen for et saadant Mø-
de. De havde tillige en anden Grund, og det
var, at de sagde: de nuværende Bestemmelser
ere ikke blevne overholdte til Dato, de foreslaaede
Bestemmelser ville heller ikke blive overholdte,
og derfor lægge vi ikke stor Vægt paa, om
man nu ogsaa ved Lov vedtager Bestemmelser,
som dog alligevel ikke kunne overholdes.